

Bilag t. bet. o. f. t. l. om svangerskabsafbrydelse m. v.

stemt til seksuel hygiejne, men hvis væsentligste formål må antages at være afbrydelse af svangerskab. Uden for foranstående bestemmelse falder lægers og hospitalers forsyning med instrumenter og lignende i kurtivt øjemed.“

Bestemmelsen omfatter kun genstande, der fremtræder som bestemt til andet end svangerskabsafbrydelse. At man således ikke efter denne bestemmelse vil kunne ramme salg af genstande, der åbent fremtræder som bestemt til svangerskabsafbrydelse, har hidtil været uden praktisk betydning, idet sådanne forhold vil kunne straffes efter den gældende svangerskabslov § 6, stk. 4, jfr. straffelovens § 23.

På denne baggrund foreslår straffelovrådet indføjet følgende selvstændige straffebestemmelser i udkastet:

„Den, som til andre end sygehuse sælger genstande eller stoffer, der må antages at være bestemt til afbrydelse af svangerskab eller i øvrigt mod vederlag stiller sådanne genstande til rådighed, straffes med bøde, hæfte eller under særligt skærpende omstændigheder med fængsel indtil 4 år.“

Det følger af udkastets § 7, stk. 4, — der som nævnt nedenfor under pkt. 6 foreslås udskilt som en særskilt paragraf — at overtrædelse af den foreslåede nye bestemmelse kun vil kunne straffes, hvis der foreligger forsæt hos gerningsmanden. Det vil derfor være en forudsætning for strafansvaret, at sælgeren har vidst eller dog anset det for overvejende sandsynligt, at det solgte vil blive anvendt til svangerskabsafbrydelse. Straffelovrådet er opmærksom på, at der ved svangerskabsafbrydelse kan anvendes genstande og stoffer, der også har anden anvendelse. Er der tale om salg af sådanne genstande eller stoffer må det først antageliggøres, at indkøbet blev foretaget med henblik på svangerskabsafbrydelse. Det må

herefter på grundlag af de konkrete omstændigheder afgøres, om der hos sælgeren foreligger forsæt til overtrædelsen.

De handlinger, der vil kunne straffes efter denne bestemmelse, vil være af meget forskellig grovhed. På den ene side kan der være tale om almindelig forretningsmæssigt salg af instrumenter til en læge, der ikke har tilknytning til et hospital. Den handlendes overtrædelse er her af så subsidiær betydning, at den nærmest får karakter af en ordensforseelse og derfor ikke med rimelighed bør medføre andet end bøde. På den anden side vil der kunne være tale om virksomhed af den tidligere omtalte karakter, hvor forholdet grænser tæt op til gerningsmandsvirksomhed som kvaksalver. Med henblik på disse tilfælde er der i den foreslåede bestemmelse åbnet mulighed for under særligt skærpende omstændigheder at anvende fængsel i op til 4 år, svarende til den for kvaksalveren foreslåede strafferamme.

Gennemføres en bestemmelse som den foreslåede, vil straffelovens § 243 samtidig kunne ophæves. Man er opmærksom på, at straffelovsbestemmelsen indeholder en selvstændig kriminalisering af indførsel og tilvirkning af de omhandlede genstande, men finder det ikke betænkeligt at indskrænke kriminaliseringen af forberedelseshandlinger til sådanne, der vil kunne rammes efter de almindelige regler om forsøg i straffelovens § 21.

6. Af systematiske grunde foreslås det at samle lovens straffebestemmelser. Dette kan gøres ved at placere udkastets § 8 efter § 6. Derefter kan udkastets § 9 placeres som § 8 og den ovenfor foreslåede nye bestemmelse som § 9. Udkastets § 7 kan placeres som § 10, men forsætsbestemmelsen, der findes i udkastets § 7, stk. 4, bør udskilles (som § 11), idet bestemmelsen vedrører samtlige de foranstående paragraffer.

P. r. v.

Stephan Hurwitz,
formand.

/ *H. H. Brydenholt,*
sekretær.

Svangerskabsudvalget.